

Розділ 1

Романтичне знайомство

Саммер¹ Руссо вірила в долю, справжнє кохання та шоколадний торт. Вона також вірила, що її ідеальне романтичне знайомство вже не за горами. «А може, воно прямо переді мною», — радісно думала вона, дивлячись на власного героя любовного роману.

Після місяців споглядання за лікарем Красунчиком здаля Саммер нарешті його підчепила. Точніше, зачепилися їхні повідці, і, намагаючись звільнити своїх собак, вони заплуталися також. Стегно до стегна, груди до грудей — межі їхнього особистого простору злилися воедино. Тоді він і попросив її номер телефону. Ось так Саммер й опинилася цього прохолодного травневого вечора перед своєю книгарнею «Усе про Купідона», зазираючи в очі чоловікові, який, можливо, був її спорідненою душею.

— Вибач за ту спробу тісного контакту, — сказав лікар Деніел із кривуватою усмішкою.

Саммер відмахнулася рукою.

— Буває.

— Ну, сподіваюся, що після... — Деніел нахилився й прикрив вуха свого далматинця Плямчика долонями, — чик-чик, це більше не повториться.

— Він ще цуценя. Згадай себе в період статевого дозрівання.

— Я ж не ліз до першої-ліпшої жінки.

Почувши це, Саммер відчула, як її щокі спалахнули від розгубленості. Так, офіційно вони «познайомилися» лише кілька

¹ Summer (англ.) — літо. — Тут і далі прим. пер., якщо не зазначено інше.

місяців тому, а це було їхнє перше побачення, однак та — гідна сторінок романтичної комедії — зустріч ніяк не підходила під це визначення. Чи було це коханням з першого погляду? Ні. Проте Купідон зробив свою справу, адже того лютого дня в Коннектикуті, кілька місяців тому, світило сонечко, небо було яскраво-блакитним, а в повітрі витала романтика. Якщо ваші очі зустрічаються в переповненому парку для собак у День святого Валентина, то до цього, безумовно, доклала руку сама доля.

— Чудовий видався день, — сказала Саммер.

— Треба якось повторити, — мовив лікар Деніел, підходячи ближче.

Колір його очей скидався на розтоплений шоколад, а Саммер обожнювала шоколад. Лікар мав густе темно-каштанове волосся, чітко окреслену лінію щелепи та гарні повні губи. Він був високим — ну, майже, у найкращому разі метр вісімдесят, — і мав особливу «бутанську» привабливість. Деніел любив собак, читати медичні журнали, а ще прекрасно підтримував розмову. Вірив у науку, а не в долю, але ж ніхто не ідеальний.

— Моя крамниця зачинена щопонеділка, — натякнула Саммер і згадала обіцянку, дану собі в шістнадцять, коли хлопець, у якого вона таємно закохалася, запросив на випускний вечір її сестру-близнючку.

Будь сміливою. Будь героїнею власної історії.

Саммер провела більшу частину життя між сторінками книг — там її серце почувалося в безпеці. Однак не втратила віри в кохання. Насправді знайти таку ж шалену любов, якою насолоджувалися її батьки, було для неї пріоритетом. От тільки вона мала ганебну звичку перетворювати потенційні романтичні знайомства на антиромантичні. Як-от пролити гарячу каву на взуття Сексуального Брокера або впасти в автобусі на коліна Красунчика-Різнороба та влучити ліктем у його «інструмент». Але і це не зменшило її бажання відшукати того єдиного.

І, можливо, красунчик лікар Деніел і був тим самим.

Напевно, він теж так думав, бо поглядав на її декольте. Не витріщався, проте вряди-годи кидав побіжні погляди вниз, наче вже уявляв палкий поцілунок під ліхтарем на ганку. Це й не дивно, адже сьогодні дівчина мала особливо привабливий вигляд. Саммер ухвалила стратегічне рішення залишити розстебнутими два верхні гудзики сексуальної, але водночас стриманої червоної сукні в стилі Сандри Буллок. Вона не виставляла все напоказ, проте натякала на те, що крилося під першою завісою. І це справляло справжній вау-ефект.

— Або можемо зайти у «Винокурню» через дорогу й випити по келиху, — сміливо додала Саммер, сподіваючись, що своєю усмішкою справляла враження «класної дівулі», а не «турботливої родички», як це зазвичай бувало. — Туди пускають із собаками.

Вона ніколи не думала, що усмішка може бути чуйною, проте лікар Деніел, здавалося, володів особливим талантом. Імовірно, це вміння прийшло до нього за роки допомоги пацієнтам у найрадіснішій та найважчій миті їхнього життя. Саммер мала б похвалити його за професійну етику, адже цей день швидко ставав для неї одним із найкращих.

Усе було ідеальним: романтична прогулянка в парку, де Принцеса Жовтець і Плямчик весело пустували з іншими собаками, а потім — променада на заході сонця вздовж Мейн-стріт. Освітлена теплими ліхтарями вулиця буяла весняним цвітом на тлі старовинних цегляних крамничок із жовтими та білими піддашшями, історія яких сягала ще кінця дев'ятнадцятого століття. З узбережжя віяв прохолодний весняний вітерець, але їм удвох було затишно, наче під теплою ковдрою.

Старе місто Риджфілд затихло ще до заходу сонця, залишивши Саммер і Деніела наодинці з вечором. Сонце повільно ховалося за обрій, і хоча зорі на небі ще не зайнялися, гірлянди з мільйонами мерехтливих вогників, що зигзагами перетинали вулицю над їхніми головами, створювали ідеальну мить для поцілунку.

— Або ж зайдімо до мене додому, — вона показала рукою на вікно квартири, що розташовувалася над книгарнею. — Сестра поїхала у справах, тож будинок у моєму розпорядженні. У холодильнику є трохи вина та домашні смаколики для собак.

Почувши слово «смаколики», Принцеса Жовтець, її французька бульдожка, стала струнко, настовбурчила одне вухо та схилила голову, наче намагалася зрозуміти, що відбувається. Саммер і сама силкувалася це збагнути, адже у відповідь Деніел лише подивився на свій годинник і нахмурився.

Він глянув на вишуканий бар через дорогу й зітхнув.

— Я б із радістю, але на цих вихідних виступаю на TEDMED² і ще мушу закінчити презентацію. У перервах між роботою в лікарні та подкастом у мене майже немає часу підготуватися до виступу.

Деніел був не лише відомим репродуктологом й активним учасником організації «Лікарі без кордонів», а й ведучим популярного подкасту — ще одна річ, яка їх об'єднувала. Саммер вела подкаст «Усе про Купідона», де говорила про кохання, рецепти тортів і рекомендувала книги, а лікар Деніел був ведучим «Яєчні».

— А про що виступ?

— Прелюдія овуляції та диво мастурбації.

Окей. Вау. Забагато інформації для одного разу.

— Звучить цікаво.

У нього загорілися очі.

— Я хочу позбутися стигматизації навколо заморожування яйцеклітин. Екстракорпоральне запліднення може бути сексуальним і зміцнювати шлюби, якщо його правильно подати. Сам лише образ дружини, яка допомагає своєму партнерові досягти кульмінації заради майбутнього маляти — це ж саме те, з чого складаються справжні історії кохання. Ти так не думаєш?

Саммер не хотіла уявляти цей образ. Як закупівельниця книг для крамниці, вона прочитала багато пікантних історій.

² TEDMED — щорічна конференція, присвячена здоров'ю та медицині.

Однак не пригадувала жодної, у якій би згадувався процес збору сперми.

Однак те, що вона вважала сексуальним, — це його пристрась до професії. Крім того, хто присвячує життя створенню сімей? Претендент на роль ідеального чоловіка, ось хто. Вона вже чула, як вони сміятимуться, розповідаючи її подругам про перше побачення. Книгарка знайомиться із сексуальним лікарем, вони закохуються, народжують дітей із пробірки та живуть довго й щасливо. Раптом це став один із найулюбленіших романтичних тропів Саммер. А додайте до цього їхню випадкову зустріч у День святого Валентина, і здавалося, наче так судилося долею.

— І це підводить до того, про що я хотів запитати тебе весь день, — він наблизився, його голос став шорстким, наче гравій, і в неї стиснувся живіт. Передчуття вирувало в тілі з того дня в парку для собак, коли вони сміялися зі своєї гри в «Твістер з повідцями», і він почав засипати її запитаннями, які зазвичай ставлять зацікавлені чоловіки. — Розумію, що вже трохи запізно про це казати, тож ти не мусиш погоджуватися, але цього року TEDMED відбудеться на Гаваях.

— На Гаваях? — Саммер легко могла уявити лікаря Деніела на пляжі, як він без сорочки та з усмішкою на обличчі розтирає лосьйон по всьому її тілу.

Боже, скільки ж часу минуло, відколи вона востаннє відчувала на собі дотик чоловічих рук?

— Звучить дивовижно, — вона підсунула окуляри вгору переніссям кісточкою пальця. — Кілька днів на пляжі — саме те, що прописав лікар.

— Це точно. Звісно, я проведу багато часу в численних конференц-залах, тому залишуся на день довше, щоб відпочити, попірнати, розслабитися.

Ох, після трьох років безупинної роботи над розвитком книгарні та подкасту Саммер справді не завадило б трохи розслабитися. А ще їй не завадило б відчути оргазм із чоловіком.

— Тож я хотів запитати...

Вона глянула на нього, зачаровано слухаючи, і перевела погляд на його губи. Саммер уявила, як він притискає її до своїх далеко не посередніх, оголених і вологих від океанської води грудей, а тоді стиха запитує, чи не хоче вона попірнати в сплутаних простирадлах їхнього номера.

Узяти вихідні в один із найзавантаженіших тижнів місяця нелегко, проте Саммер зможе це влаштувати. Заради правильного чоловіка вона точно влашту...

— ...чи не доглянеш ти за Плямчиком?

— З радістю, — видихнула вона, а тоді раптом відчула, наче на голову їй вилили відро холодної води. — Стривай. Що?

— Знаю, що прошу забагато. Але в нього виникає якась безглузда паніка, варто мені піти, і собачий садок тут не зарадить. Я б залишив його в батьків, але в мами алергія.

На мить Саммер замислилася, чи не стиснути його руку, ніби грайливо натякаючи: «Та ти жартуєш!». А він би стиснув її долоню у відповідь і прошепотів: «Жартую! Насправді я всю ніч думав про те, який вигляд ти маєш у купальнику».

— Ну, знаєш, Плямчик і Принцеса Жовтець так добре ладнують, — продовжив він, і цього разу відро було наповнене льодом. — Я лише сподівався, що він зможе залишитися в тебе на вихідні.

— На вихідні? — прохрипіла вона.

— Щонайбільше чотири дні, — нарешті він таки стиснув її руку. — Я у розпачі.

— Це я можу зрозуміти, — бадьоро промовила Саммер.

— Боже, Саммер. Ти моя рятівниця.

— Щось на кшталт того, — на думку спало «безвольна ганчірка».

— Ні, серйозно, у мене немає інших друзів, яким я зміг би довірити Плямчика.

Ось так і був забитий останній цвях у труну цього романтичного знайомства. Здавалося, слово на літеру «д» переслідувало її скрізь.

Романтика була її життям і професією, тому Саммер знала, чим закінчиться ця історія. У неї з'явиться новий друг, який шукатиме жіночих порад щодо побачень, тоді як вона прагнучиме кохання. Історія стара як світ. Дівчина знайомиться з хлопцем, хлопець фліртує з дівчиною, потім пропонує їй провести вихідні, підбираючи собаче лайно з тротуару, а сам їде в екзотичну відпустку, де зустрічає кохання всього свого життя і згодом освідчується. В епілозі вони справлятимуть весілля, на якому перша дівчина сидітиме за столом для одинаків.

Може, Саммер уже зараз варто підтвердити свою присутність на святі й попрохати додати до меню смажене курча, яке, найімовірніше, буде таким самим прісним, як і решта парубків за столом.

— Якщо не брати до уваги надмірне збудження, Плямчик чудовий собака. Слухняний, тихий, — Плямчик гавкнув, — приязний і дуже товариський. Лише поглянь, як добре він ладнає з Принцесою.

З носа Принцеси вирвалося чхання, забризкавши рідиною ноги та поділ сукні Саммер. Відтак собака підвелася на своїх тоненьких, мов ватні палички, лапках (що далось нелегко, бо її тіло було наче куля для боулінгу, а лапи — коротенькі). Після тривалої миті взаємного обожнювання Принцеса видала одне-єдине «гав», яке завжди змушувало Саммер поступатися, а тоді з надією блимнула на неї своїми собачими очима.

Може, це була доля. Попереду на Саммер чекали довгі вихідні. Вона мала підготуватися до автограф-сесії з місцевою письменницею і налаштуватися на своє перше інтерв'ю для подкасту про міжгалактичне кохання. Крім того, залишався лише місяць до щорічної зустрічі родини Руссо, а ще — нарахування заробітної плати, інвентаризація та оформлення нової весняної вітрини. Мабуть, було б непогано, якби Принцеса мала з ким погратися.

Покірно зітхнувши, Саммер нахилилася почухати Плямчика за вухами. Він захекався від екстазу, а тоді перевернувся, демонструючи свої собачі причандали.